

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДНАНТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV
№ 136 (1928).

ВІВТОРОК, 12 листопада 1974 року

Ціна 2 коп.

МОСКВА

ПО ШЛЯХУ ЖОВТНЯ — ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ

Радянський народ, усе прогресивне людство урочисто відзначили 57-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Безсмертна справа Жовтневої революції живе і міцніє у конкретних зверненнях радянських людей по здійсненню історичних рішень XXIV з'їзду КПРС. Програми миру, висунутої з'їздом.

6 листопада у Кремлівському Палаці з'їзду відбулось урочисте засідання, присвячене 57-й річниці Великого Жовтня.

Бурхливим, довго не стихаючими оплесками зустріли учасники засідання керівників Комуністичної партії і Радянського уряду. З доповіддю «По шляху Жовтня — до нових перемог справи комунізму і миру» висупив член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико.

Напередодні свята прийнято постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про присудження Державних премій СРСР у галузі науки і техніки, літератури, мистецтва і архітектури. Серед лауреатів — учні, співробітники науково-дослідних інститутів, працівники промислових підприємств і будівництва, письменники і поети, артисти і режисери, архітектори, мистецтвознавці, кінематографісти.

Урочисте засідання відбулось у великому залі Палацу Народу. На сцені були розміщені портрети В. І. Леніна і трибуни для гостей. На фасаді будинку ГУМу — червоне полотнище з портретом В. І. Леніна.

В РАННІ 7 листопада на головній площі країни — Красній площі столиці — зібралися герої праці, кращі люди московських підприємств, передовики колгоспів і радгоспів Підмосков'я, діячі науки і культури. Як піколи нарядна Красна площа. Кілька місяців працювали тут досвідчені майстри. Вони сдягли в новий мармур і граніт Мавзолей В. І. Леніна і трибуни для гостей. Наче помолодшали Кремлівські стіни і башти. На фасаді будинку ГУМу — червоне полотнище з портретом В. І. Леніна.

У чіткому стрію завмерли учасники військового параду.

На центральну трибуну Мавзолею піднімаються товариші Л. І. Брежнев, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, М. В. Підгорний, Д. С. Полянський, М. А. Сулов, О. М. Шелєпін, П. Н. Демічев, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, Д. Ф. Устинов, В. І. Долгих, І. В. Калітонов, К. Ф. Катусев. Присутні на площі тривалими оплесками палко вітають керівників партії і уряду.

Член Політбюро ЦК КПРС, міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко об'їжджає вишкучані для параду війська. Потім він піднімається на трибуну Мавзолею і виголошує промову. Від імені і за дорученням Центрального Комітету КПРС і Радянського уряду А. А. Гречко поздоровляє воїнів Радянських Збройних Сил, трудящих Радянського Союзу, зарубіжних гостей з всенародним святом — п'ятдесят сьомою річницею Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Гримить артилерійський салют. Виконується Гімн Радянського Союзу.

Слідом за юними барабанщиками, які відкрили за традицією парад військ, по площі йдуть слухачі військових академій, курсанти училищ, парашутистидесантники, морські піхотинці.

На бронетранспортерах різних типів проходять підрозділи гвардійської Таманської дивізії. Їх зміняють повітряні десанти війська. У них сучасна зброя, яка дає змогу розв'язувати складні бойові завдання. На площі — гвардійська танкова Капте-

(Закінчення на 2-й стор.)

Славимо працею

РІШЕННЯМ БЮРО ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ НА «ПОСТАМЕНТ ШАНИ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» ЗАНОСЯТЬСЯ ПЕРЕМОЖЦІ В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАННІ:

комсомольсько-молодіжна Бригада імені 50-річчя СРСР цеху № 5 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів (бригадир Анатолій Скворцов);

комсомольсько-молодіжна тракторна бригада імені XXIV з'їзду КПРС Олександрійського електромеханічного заводу (бригадир Б. Кривоконь); комсомольсько-молодіжна колона депо станції Помічна (керівник В. Дунаський);

комсомольсько-молодіжний колектив електрослюсарів локомотивно-складального цеху Гайворонського тепловозремонтного заводу (групкомсорт Д. Каленик);

комсомольсько-молодіжна бригада мулярів міжколгоспної будівельної організації Новгородківського району (бригадир В. Кобелев);

комсомольсько-молодіжна бригада верстатників імені XXII з'їзду ЛКСМ України виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» (бригадир В. Максимов);

комсомольсько-молодіжна комплексна бригада Гайворонського «Міжколгоспбуду» (бригадир В. Пилипшин);

комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Ульянова

Добровеличківського району (бригадир В. Семенюк);

комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району (бригадир А. Лубенець);

комсомольсько-молодіжна МТФ імені XXII з'їзду КПРС Добровеличківського району (групкомсорт В. Гончаренко);

комсомольсько-молодіжна МТФ Ульяновського цукрорадгоспу (групкомсорт Л. Ульянова);

комсомольсько-молодіжний колектив водіїв колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району (групкомсорт Н. Чернокожев);

комсомольсько-молодіжний колектив автопарку колгоспу імені Шевченка Бобринецького району (групкомсорт В. Очеретнюк);

комсомольсько-молодіжний відділ культуроварів ЦУМу м. Кіровограда (бригадир Р. Полякова);

комсомольсько-молодіжний колектив Гайворонського універмагу «Ювілейний» (групкомсорт К. Підгороднюк).

(Закінчення. Початок в номері за 7 листопада).

КНІВ

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНА — ДО КОМУНІЗМУ

У СВЯТКОВОМУ вбранні столиця України — місто-герой Київ. В яскравий осінній багрянець дерев вгледисся кумач прапорів, різнокольорові ланно і транспаранти. На фасадах будинків — портрети Маркса, Енгельса, Леніна, членів Політбюро ЦК КПРС. Численні лозунги і плакати славлять партію комуністів, непорушне братерство народів нашої країни — величезне завоювання соціалізму, ленінської національної політики. Гордо майорять державні прапори Союзу РСР, всіх союзних республік.

Годинник відбиває десять ударів. Під оплески присутніх на центральну трибуну піднімаються товариші В. В. Щербицький, М. М. Борисенко, Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, В. В. Федорчук, В. М. Цибулько.

(Закінчення на 2-й стор.)

Жовтневі колони. Кіровоград

(Закінчення на 2-й стор.)

КИЇВ

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНА — ДО КОМУНІЗМУ

(Закінчення).

а також представники партійних, радянських, профспілкових, комсомольських організацій, генерали і офіцери Радянської Армії.

Командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу генерал-полковник Г. І. Салманов поздоровив солдатів, сержантів, старшин, прапорщиків і офіцерів з 57-ю річницею Великої Жовтневої соціалістичної революції, виголосив промову. Потім відбувся військовий парад і багатотисячна демонстрація трудящих м. Києва.

На святковий багатолюдний Хрещатик, наче повноводна ріка, вливаються колони трудівників Київської області і міста-героя Києва. На їх прапорах високі нагороди Батьківщини — гідна оцінка бойових і трудових подвигів, славіх революційних традицій київського пролетаріату, народжених на арсенальських барикадах, примножених на ударному фронті будівництва соціалізму і комунізму. Про свої успіхи у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС рапортували представники всіх 11 районів столиці, колективи заводів «Арсенал» імені В. І. Леніна, «Ленінської кузні», «Точелектроприладу», авіазаводу, трикотажної фірми імені Розі Люксембург — правофлангові соціалістичного змагання.

Святковий похід трудящих Києва вилився в яскраву демонстрацію торжества ідей Жовтня, безмежної відданості великій справі ленінської партії, вічної і непорушної дружби радянських людей, монолітно згуртованих навколо КПРС, з новою силою показав рішучість робітничого класу, колгоспного селянства і трудової інтелігенції Радянської України примножувати свій вклад у боротьбу за втілення в життя великих планів, історичних рішень XXIV з'їзду КПРС, будівництво комунізму в нашій країні.

Урочисто і радісно відзначили річницю Великої Жовтня трудящі всієї Радянської України. На демонстраціях, які відбулися в Дніпропетровську, Харкові, Донецьку, Одесі, Львові, Запоріжжі, Севастополі, Керчі та інших містах і районах республіки, робітничий клас, колгоспне селянство, трудова інтелігенція заявляли про свою палку і одностайну підтримку внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії і Радянського уряду, висловлювали свою сердечну вдячність Центральному Комітетові партії, його Політбюро, Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву за їх невтомну і плодотворну діяльність, спрямовану на забезпечення мирної творчої праці радянських людей, зміцнення миру в усьому світі. Вони заповняли, що з честю виконують свої високі соціалістичні зобов'язання, новими трудовими звершеннями ознаменують наступний, черговий XXV з'їзд КПРС.

(РАТАУ).

МОСКВА

По шляху Жовтня — до нових перемог

(Закінчення).

мировська дивізія, яка в роки Великої Вітчизняної війни громилла фашистів на Волзі і завершила бойовий шлях безприкладним в історії марш-кидком на допомогу повсталій Празі.

У наступному році радянський народ відзначить 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Наші воїни готуються гідно відзначити цю славу дати. За тридцять мирних років Радянська держава не раз оповдовала бойову техніку Збройних Сил, вдосконалювала її на основі найновіших досягнень науки і техніки. Наші армія і флот оснащені найсучаснішою зброєю, в тому числі й ракетами різного призначення.

Радянська Армія і Військово-Морський Флот зустріли 57-у річницю Великої Жовтня новими успіхами в бойовій і політичній підготовці. На полях павчачь, у польотах, морських і океанських походах радянські воїни день у день вдосконалюють свою майстерність, підвищують боєготовність. Військовий парад ще раз переконливо продемонстрував могутність наших Збройних Сил, їх

готовність за першим закликком партії і народу з честю захистити інтереси Батьківщини, країни соціалістичної співдружності, дати нищівну відсіч будь-якому агресорові.

У КОЖНОГО нашого свята є свої прикмети. Сьогодні вони виражені в лозунгах четвертого, визначального року п'ятирічки: «Кожен день п'ятирічки — ударний!», «Дамо продукції більше, кращої якості, з меншими затратами!», «Доб'ємося високої продуктивності праці і ефективності виробництва!», «П'ятирічку успішно виконаємо!». Усі трудові успіхи радянського народу спрямовані на виконання основної мети економічної політики партії: все в ім'я людини, для блага людини.

Трудівники столиці прийшли до свята з новими виробничими досягненнями. Промисловість Москви достроково завершила виконання завдань десяти місяців 1974 року. Додатково до плану випущено продукції на десятки мільйонів карбованців. Кращі колективи виступили ініціаторами прийняття зустрічних планів на 1974 рік і сьогодні, у день всенародного свята, рапортують країні про їх успішне виконання, беруть нові соціалістичні зобов'язання на 1975 — завершальний рік п'ятирічки.

У святковому обранні Москви відображені успіхи і трудівників села: не-

АША дорога починається з цього червоного жовтневого дня. 57 років тому діди наші підняли червоний стяг революції. Той вогонь палає в серці сьогоднішнього покоління комуністів. Уже онуки шлюкються в жовтневі колони і червоні банти — символ відданості справі революції — на грудях ветерана і юнака-комсомольця.

І живе революція далекими, але знайомими піснями, в спогадах старих більшовиків, і продовжується революція — у наших звершеннях, у наших подвиггах, у наших серцях...

57 років по ленінському шляху... Як зростає, зміцніла Країна Раді в святкових колонях Жовтня наші рапорти партії і народу. Вагомі здобутки, переконливі трудові перемоги. На червоних транспарантах закличні лозунги: «Рішення XXIV з'їзду КПРС — виконаємо!», «План четвертого, визначального — завершимо достроково!».

О 10-й годині ранку місця на трибуні зайняли керівники обласних та міських партійних і радянських органів, ветерани партії, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, передовики п'ятирічки, гості міста. Святова площа імені Кірова приймає першу колону демонстрантів. Проходить колона прапорноносців. А через кілька хвилин зайняла площа радісними посмішками, сама юність — щаслива, життєрадісна — немов хлюпнула свого незатишного, молодого опти-

мізму й бадьорості на вулицю Карла Маркса. Влевно крокують ті, хто прийде на зміну старшому поколінню. Школярі міста несуть в своїй колоніях рясні «п'ятірки». «Вчистися лише на «4» і «5», «Всім класом — в наступний клас, жодного відстаючого поряду» — такі девізи піонерам і комсомольцям до душі. Щедрість людини-трудівника прищеплюють їм люди найпочеснішої професії — вчителі.

Вони дають їм міцні знання, вони несуть молодим ідейну переконаність, виховують риси радянського характеру. І гордо здійснюються над колонями рапорти Жовтню: відмінники у місті 5 тисяч. Понад 10 тисяч сказали «ні!»

смени добровільних товариств «Авангард», «Спартак», «Колос», «Трудові резерви», «Буревісник». Кожен, хто в святкових колонях, — значківець ГПО, або здає норми Всесоюзного фізкультурного комплексу.

Осінній вітерець тріпоче прапори й транспаранти. В колонях крокують студентство. Близько 4 тисяч юнаків і дівчат навчається в Кіровоградському педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна. Його випускники працюють в усіх областях республіки, його вихованці входять у класи в Казахстані і Узбекистані — з великою вдячністю відгукується про вуз представники братніх республік Середньої Азії, які здобули вищу освіту тут, в гостинному Кіровограді. Зірки свого існування інститут

міста, училищ, технікумів. Влевно і радісно крокують зміна робітничого класу, ПІД урочистий марш, в розмаїтті прапорів і транспарантів виходять на площу трудящі Кіровоградського району. Почесне право відкрити колону завоював колектив ордену «Знак Пошани» завод тракторних гідроагрегатів. План 10 місяців по обсягу виробництва і реалізації продукції агрегатники виконали на 7 днів раніше строку. 250 робітників заводу вже працюють в рахунок 1975—1976 років. За відмінну якість, двом видам продукції присвоєно державний Знак якості.

кто своїм немеркнучим подвигом залишив синям безхмарне, світле небо... Над святковими колонями — транспаранти, які славлять Мир, Жовтень, Працю. На площу вступають трудівники Ленінського району міста. Промисловість району достроково виконала 10-місячний програму. Ідуть робітники заводу «Червона зірка». На прапорі підприємства сяють два ордени — Трудового Червоного Прапора і Жовтневої Революції. В цьому році колектив відзначив сторіччя рідного заводу. Сівалки, виготовлені «Червоною зіркою», добре відомі в країні і за рубежом. З початку п'ятирічки трудівники села одержали 305 тисяч посівних машин. В святкових колонях крокують комсомольсько-молодіжні колективи Івана Іванова та Івана Бондаренка, разом з відомими передовиками І. О. Шишем, О. О. Кошурком та іншими крокують молоді, ті, хто сьогодні переймає досвід своїх наставників, а завтра штурмуватиме нові трудові рекорди.

Готуючи гідний подарунок свята, колектив заводу 22 жовтня виконав план 10 місяців по реалізації продукції. Понад план виготовлено продукції на 2591 тисячу карбованців.

Безперервна ріка демонстрацій летить вулицю Карла Маркса. Ідуть робітники металообробних підприємств, колектив заводу «Цукорідромаш», виробничого автооб'єднання «Кіровоградважавтотранс», заводів «Більшовик», «Червоної зірки» та інших.

Пова святковою прикрашеною площею з радісним настроєм проходять зв'язівці, будівельники, медичні працівники, робітники підприємств легкої промисловості, побутового і комунального господарства.

ЖОВТЕНЬ прийшов до нас в трудовому натхненні, коли завершується визначальний рік п'ятирічки і успішно виконуються накреслення XXIV з'їзду КПРС, що стало ще однією віхою на шляху до вершин комунізму.

Святова демонстрація ще раз переконливо засвідчила вірність ідеям Леніна, готовність натхненною працею збагачувати рідну Вітчизну. Згуртовані навколо Комуністичної партії, дорогою, вказаною великим Леніном, йдемо ми у світле майбуття. Святкові демонстрації і мітинги відбулися в містах і селах області.

Жовтневі колони. Кіровоград.

Фото А. ДІБРОВНОГО, В. КОВПАКА, П. ГЕРАСИМЮКА.

зважаючи на несприятливі погодні умови, в країні зібрано добрий урожай. Всі союзні республіки внесли вклад у забезпечення країни хлібом та іншими продуктами землеробства і тваринництва. В підсумках року, у підвищенні темпів розвитку сільського господарства з усією переконливістю виявляються сили і мудрість аграрної політики партії.

Торжества пройшли в столицях союзних і автономних республік, у містах і селах країни.

(ТАРС).

КІРОВОГРАД

ЧЕРВОНИЙ СТЯГ НЕСЕМО ДО ЗОРІ

трішки і додержують свого слова. Не знайдеш зараз школи, куди б не надходили листи з іноземним штемпелем. Вони йдуть на адресу КІДА. Крокують колективи шкіл №№ 4, 6, 11, 13, 14, 21, 24, 25, 31. Вони сьогодні — правофлангові. Вперше вийшли на святкову демонстрацію вчителі й учні середньої школи № 17. В цьому навчальному році вони відсвяткували новосілля. Держава турбується про майбутнє покоління. І комсомольці, і піонери салютують про свою готовність прийняти естафету старших, на відданість справі Леніна!..

НА ПЛОЩІ — фізкультурники міста. Вони чітко виконують гімнастичні вправи. Ідуть спорт-

дав п'ятику в житті 180 тисяч юнаків і дівчат. За педагогічним інститутом проходять викладачі і студенти Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. В інституті 25 кафедр, а всі умови для навчання і відпочинку студентів. Цього року зріс новий навчальний корпус на 250 аудиторій. І студенти добрим навчанням відповідають на турботу партії і уряду. Близько 900 майбутніх інженерів навчаються тільки на «відмінно» і «добре». Уже у сінях пузу вони приносять конкретну допомогу народному господарству. Багато винаходів і раціоналізацій, запропонованих студентами, опрацьовуються у виробництві.

Площею крокують учні професійно-технічних шкіл

Вагомий трудовий здобуток досяг колектив заводу радіовиробів. На транспарантах трудові рапорти: 4 жовтня виконано план 10 місяців. Трьом виробам присвоєно державний Знак якості. Площею крокують славний робітничий клас міста. Звітують Жовтню колективні заводи «Укрельгосптехніка», друкарських машинок, «Хімлобуту», чавуно-ливарного.

Гарно вбрані колони робітників комбінату «Кіровоградважбуд», в перших шеренгах крокують гордість підприємств, ті, чия праця відзначена Батьківщиною.

Нещодавно Україна відзначила 30-річчя визволення від німецько-фашистських загарбників. І сьогодні славимо ми тих,

Жовтневі колони. КомпаніТвна.

Фото П. МИРГОРОДСЬКОГО.

10 листопада країна відзначила День радянської міліції

ІНСПЕКТОР КАРНОГО РОЗШУКУ

РОКИ ще не обчислюються десятками з того часу, як Микола вперше одягнув міліцейську форму. Спочатку два роки вчився в Кишинівській середній спеціальній школі міліції. Був заступником командира підрозділу. Багато корисного поєрпнув для майбутньої роботи. Після успішного закінчення навчання, одержав направлення на роботу в Новоукраїнській районній відділі міліції.

Робота інспектора карного розшуку цікава і небезпечна водночас. Багато детективів на зразок Шерлока Холмса прагнуть уяву своїм дивовижним винайням розв'язати злочинця, розшукати справу.

— Ім працювалося набагато легше, — посміхається Микола Ісакович. — А робота в міліції — це кропітка, нелегка праця. Адже, крім боротьби із злочинністю, необхідно виявляти і ліквідувати її причини.

На жаль, є ще люди, які в сліпому горічаному сп'янінні періоду хапаються за ножа, скоюють лиха.

— З такими треба боротися, таких треба перевиховувати, — говорить старший лейтенант.

...Невідомий лемом зламав сейф, забрав більше тисячі карбованців грошей, ключі й зник. Спочатку пошуки були безрезультатні. Невдовзі до міліції потрапила велика в'язка ключів, випадково знайдена мешканцями міста. Невдовзі зацікавилися. Серед ста інших виявились і ті, що зникли з сейфу. Ниточка потягнулася. Працівники установи, де було скоєно пограбування, серед показаних фотографій легко розпізнали людину, яка під час роботи декілька разів випадково попадалася на очі. Так стало відоме прізвище грабника. Ним виявився 30-річний О. Поліщук зшекалий рецидивіст, на совісті якого було цілий ряд особливо небезпечних злочинів, скоєних в Миколаївській та Одеській областях. Він мав вогнепальну зброю. «Далеко втекти не міг...» — міркував старший лейтенант. Днів 20 в спостереження за можливим місцем появи злочинця. Довелось навіть тимчасово перевкваліфікуватися на кофегара та кухаря. Але ніяких результатів... А через тиждень — навідався. Не донесена до рота ложка упала на підлогу, коли злочинець відчув на собі дужі руки оперативників.

— Докопались все-таки... — прощипів із злістю послизкими губами.

За активну участь у виявленні і знешкодженні особливо небезпечного злочинця, інспектора карного розшуку старшого лейтенанта Іщенка Кіровоградське обласне управління внутрішніх справ нагородило грошовою премією.

ПРОДАВЕЦЬ відкрив двері магазину, що на території колгоспу ім. Ватутіна, Легкий подих вітру — і з брязкотом поспалося у вікні скло. Невже хтось був?

При уважному обстеженні Микола Ісакович помітив, що у віконній рамі не вистачає одного цвяха. Згодом ревізія встановила

велику недостачу товарів. Підозра на крадіжку впала на В. Смілянця. Недовго викручувався злочин і розповів, як із співучасником Тотомовим двічі заклали в магазин, крали плащі, куртки.

— Сліди на місці злочину залишаються завжди, треба лише вміти їх виявити, — говорить Микола Ісакович. — І хай не сподівуються злочинці ушкунити кару.

Багато прикладів «розкриття» злочинів знає народна «криміналістика». Ріс, немозобі залишався сухим у роті винного, каркає чорний ворон, побачивши злочинця, а скільки смішних історій пов'язано з широко відомим «на злодійві шапка торгів». Але лише абсолютно достовірні докази можуть служити в наш час засобом винувачення. Адже в іншому разі можна на все життя образити людину, нанести їй моральну травму.

Велику увагу приділяє старший лейтенант профілактиці правопорушень серед молоді. Допомогає стати на правильний шлях тим, хто відбув покарання, не дає потрапити на вулиці підсудних іншим.

НЕПОВНОЛІТНІ О. і К. з с. Рівного здійснили ряд правопорушень. Сумно закінчилися би їх витівки, якби не взявся за справу старший лейтенант Іщенко. Тепер хлопці працюють, закінчують навчання в профтехучилищі.

Знаходить час інспектор карного розшуку для занять з членами комсомольського організаційного загону, дружинниками.

— Зі злом, з хуліганіади потрібно боротися всім, — наголошує він. — Непогоно ця справа налагоджена в с. Захарівці, Фурманівці, Новомиколаївці.

На жаль, є ще люди обивательського характеру, які уникують бути навіть свідками, не допомагають розкрити злочин, хоч мають певні відомості. Той, хто живе за принципом «моя хата з краю», не підозрює, що є підсобином злочинця.

Було точно встановлено, що житель с. Рівного Шамшур обікрає магазин. Але мати частіше переконувала, що він спав дома. Показали тоді їй приховану нічну здобич сина.

— Хіба так мати рятуює свою дитину? Треба було ще змалку і повсякчас дбати про виховання сина, — обурюється М. І. Іщенко.

...Довго вечорами не гасне світло в кімнаті інспектора карного розшуку старшого лейтенанта Іщенка. Він багато читає, заочно навчається в Київській вищій школі МВС СРСР. Спорт — нестійкий супутник в житті Миколи Ісаковича. Він розрядник по стрільбі з пістолета, займається боротьбою самбо. Молоді працівники райвідділу вупріршніх справ обрали члена КПРС М. І. Іщенка своїм комсомольським вожаком. За сумлінне ставлення до служби в органах МВС СРСР, успіхи в бойовій і політичній підготовці він нагороджений знаком «Відмінник міліції», має подяки.

В. СКЛЯРЕНКО, працівник районної газети «Радянське село», м. Новоукраїнка.

Переді мною лист колишнього мого командира взводу розвідників 14-ї гвардійської дивізії, мого щирою друга, Почесного громадянина нашого селища Івана Яковича Сушка. Це — лист-відповідь. Бо хоч багато років минуло відтоді, коли розійшлися наші життєві шляхи, та ми, бойові друзі, здиється, і зараз ідемо поруч, регулярно листуємось і знаємо все один про одного. От і тепер, Іван Яковича радів, що хлібороби нашого району, асісі Кіровоградщини, де йому довелося воювати, вчисто спорилися з жнивими, продали державі сотні тисяч тонн зерна, а пшні закладають міцну основу під майбутній урожай. Повідомляє він і про справи радгоспу «Андріївський».

Читаю листи, а пам'ять воскресить зовсім інше, давню минуле. Задується бні, коли зішлись наші дороги, злилися в одну, сувору і грізну.

ГРУДЕНЬ 1943-го. Наша 14 гвардійська стрілецька дивізія крок за кроком наближалась до мого рідного краю — Кіровоградщини.

Визволивши ряд населених пунктів Знаменського та колишнього Єлисаветградського районів, взявши село Колани, ми підійшли до станції Трепівки і зустріли сильно укріплену танками оборону фашистів. Ворог почав шалено контратакувати наші наступаючі полки. Вступити у бій довелося і нам, дивізійним розвідникам. Начальник розвідки гвардії майор Севрюков наказав нам захопити «язика». Гвардії старший лейтенант Герой Радянського Союзу Грязнов, гвардії лейтенант Сушко разом з групою розвідників уважно вивчили передній край ворога. Було встановлено, що гітлерівці, які зайняли оборону на околиці села Казарні, щоночі висилають трьох солдатів у «секрет», який розташувався між їхніми і нашими позиціями. От цих солдатів і було вирішено взяти.

Мороз, Глибока ніч, вітер кидав снігом. На відстані 15—20 кроків нічого не видно. Час від часу в каламутне небо злітали ракети. Гітлерівці через рівні проміжки часу відкривали кулеметний та мінометний вогонь. В білих масках-затках, мов привиди, ми тихо вирушили в напрямку села. Я, тоді 19-річний хлопець, ішов за кулеметником Обідняком. В руках міцно тримав автомат, а за плечима піс запасні диски до кулемета. Всього в нашій групі було чотири ручних кулемети та 12 автоматів. Офіцери Грязнов і Сушко мали пістолети.

Непоміченими дістались до шляху, яким мали йти в «секрет» гітлерівці, і залягли в снігу. Минуло десь з півтори години. Раптом попереду почувся кроки і стиснені чутлі голоси. Коли вороги були від нас метрів за десять, першим підвівся з пістолетом у руці Грязнов. Фашисти від несподіванки остовпіли. Раптом один з них шарпнув до себе затвор автомата, та тут тріснув пістолетний постріл, і гітлерівець нажко впав у сніг. Два інших винулись ті-

кати. За одним з них, у якого за спиною був ручний кулемет, побігли розвідники Сушко, Афанасьєв, Точенов та Строгалева, дали наздогін чергу з автомата. Незабаром перший отікач був у дужих руках розвідників і щось лякаючо белькотів. Завдання начальника розвідки було виконане, можна було повертатися назад. Але Сушко і Грязнов відірвалися з «пшніком» тільки двох бібів. Інших розвідників поведи до села, де спали гітлерівці. Коли наблизився до крайніх будівель, Сушко сказав: «А тепер «ура!» на славу фашистам і — погонь!».

Важко передати, який переполох зчинився в селі. У небо злетіли освітлювальні ракети. Фашисти, мов очманілі, вискакували з катів в самій білизні і туг же падали, скошені роєм куль. Особливо багато поклав ворогів розвідник, Герой Радянського Союзу гвардії радий Євген Токарьов, який нині живе в місті Лотугіно Ворошиловградської області і працює слюсарем на заводі.

Добутий нами «язик» дав командуванню дивізії важливі відомості і незабаром ми знову пішли вперед.

Березень 1944 року. 14 гвардійська дивізія звільняла Добровеличківку. Гвардії лейтенант Сушко знову мав наказ взяти «язика». Темної ночі командир з п'ятьма розвідниками пробрався степом. Попереду вже маячив бруствер ворожого окопу. Лейтенант вскочив першим. І одразу — яскравий спалах, пролунав оглушливий вибух. Сушко відчув, що поранений в руку. Ручкопашний бій тривав недовго. Бойське завдання виконали, «язик» був доставлений в штаб дивізії...

Ці бойові епізоди я пригадав, читаючи лист Івана Яковича Сушка, парторга радгоспу «Андріївський» Великобурульцького району, що на Харківщині, Почесного громадянина селища Добровеличківки. Нині до його бойових орденів Бойового Червоного Прапора, Вітчизняної війни другого ступеня, ордена Червоної Зірки і двох медалей «За відвагу», «За оборону Сталінграда» приєднались нагороди за працю — ордени «Жовтневої Революції», «Знак Пошани». Як кажуть, солдат завжди солдат — і в бою, і в праці.

П. ШЕНКО, учасник боїв за визволення Кіровоградщини, Добровеличківки.

ЇХ ПАМ'ЯТНИЙ ДЕНЬ

Комсомольці Кіровоградської фабрики «Побутмелі» — обвинувач Валентину Бурлаку, шопера Анатолія Іржова і злочинця Сергія Завітренка прийняли кандидатами в члени КПРС. Ця пам'ятна подія в житті молодих робітників стала якраз у день 30-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників.

Трудова біографія кожного з них тісно пов'язана з рідним підприємством. Сергій Завітренко після служби в лавах Радянської Армії повернувся на фабрику.

— Де хочете працювати? — запитав директор, по дружньому зустрівши юнака.

— Там, де важче, складніше, — твердо, по-військовому відповів колишній солдат.

Відтоді працює Сергій Завітренко на механічній дільниці. Здобув шану серед трудівників колективу, його обрали депутатом Кіровоградської районної Ради депутатів трудящих міста Кіровограда.

Шостий рік трудиться на фабриці Анатолій Іржов, став водієм першого класу, знають його як сумлінного й ініціативного працівника.

Валентина Бурлака закінчила школу робітничої молоді, її відзначають як активного учасника комсомольських діянь на фабриці, довірили керувати ланкою.

Про Валентину, Анатолія і Сергія склалась тверда думка у старших — авторитетні вони люди на фабриці.

Щиро і тепло вітали їх з прийняттям кандидатами в члени КПРС ветерани праці, учасники Великої Вітчизняної війни, комуністи, комсомольці.

І. СКРИННИК, працівник фабрики «Побутмелі», м. Кіровоград.

На заключному турі обласного фестивалю комсомольської пісні «Ім'я Леніна — в серці кожного», присвяченого 30-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, солістка Петрівського районного Будинку культури ВАЛЕНТИНА БЛОХА стала призером. Їй вручено грамоту обкому комсомолу.

Фото В. КОВНАКА.

ЛИСТ — У НОМЕР!

Кіно з „додатком“

Ми, жителі села Глиньська Світловодського району, люди, як люди. Живемо, працюємо. А от відпочивати нормально не можемо. Єдине місце для цього у нас — клуб, де в ряди-годи показують кінофільми. Але як показують? Кіномеханік завжди п'яний. Як попове «крутильничку» — обов'язково рівніз десяти пореє Ті. А потім починає «швидкієм» методом надолужувати час, тобто так: покаже початок, потім кінець, а потім — те, що пропустив. Таким чином економіти, добрих тридцять хвилин. Бо ж, звичайно, люди дивляться сеанс щонайменше півтори години. А ми, в крайньому випадку, годину. І це з кіножурналом, додатковим фільмом.

НА СВЯТО — НОВОСІЛЛЯ

В народі кажуть: «Подарунок не дорогий, а дорога пам'ять». Якщо говорити про жителів сіл Козирівка та Петрокарбівка Новгородківського району, то вони одержали і те, і інше. В переддень свята в селі Козирівці відкрилась бібліотека. Петрокарбізці ж святкували Великий Жовтень у новому Будинку культури на 450 місць.

Н. НОВАК, інженер обласного управління культури.

Кіномеханік, мабуть, уподобав такий спосіб демонстрації фільмів. Бо після такої його «самодійності» в залі здіймається буря: сміх, крики, таракотіння стільцями. Почувши все це, він оголошує «кінець», і задоволений іде додому. Ось так ми відпочиваємо. Набрідло вже.

Жителі с. Глиньська, Світловодського району.

НА ЕКРАН ВИЙШЛИ...

ОСТАННІЙ місяць осені багатий на визначні події у житті нашого народу. Ім присвячуються і нові фільми, випущені на кіностудіях країни. Зокрема, це такі кінострічки, як «Гнів», «Найгарячіший місяць», «Свій серед чужих, чужий серед своїх», «Світло в кінці тунелю».

Розповімо коротко про кожен з цих фільмів. «Гнів», випущений молдавськими кінематографістами до 50-річчя повстання в Татарбунарах, розповідає про боротьбу селян проти румунських загарбників, за воз'єднання з СРСР і відновлення на Правобережжі Дністра Радянської влади. Народний гнів проти окупантів, незламна стійкість і справжнє братерство

допомагають не зневіритись у власних силах, хоч повстання і було жорстоко придушене. Режисери-постановники фільму: М. Гібу та Л. Проскуров, у ролях: О. Янковський, В. Федорова, К. Лучко, Д. Щербаків, М. Оляні та інші.

Про події 20-х років йдеться в ще одному фільмі — студії «Мосфільм» «Свій серед чужих, чужий серед своїх» (режисер-постановник Микита Михалков). Тема громадянської війни привертала вже не раз увагу кінематографістів, але і до цього часу залишається невщчерпаною.

...П'ятеро білих революції прикладають всі зусилля, щоб виконати завдання партії: переправити золото до Москви, де його використають для закупки зерна для голодуючих підданців Росії. На їх шляху — найрізноманітніші, непередбачені події. Зрадник в губою. Після короткої та жорстокої сутички, золото потрапляє до рук білогвардійців. А від них — до анархістів, якими керує есаул Брилов (у виконанні Микити Михалкова). Тоді колишній червоноармієць Шилів переходить на бік бандитів і таким чином стає «чужим для своїх». Роль Шилова виконує Юрій Богатирьов. У фільмі знімалися і такі відомі актори, як Анатолій Солоніцин (співацькі пам'яті його у кінострічках «Любити людини», «Соляріс», «Андрій Рубльов»), актор

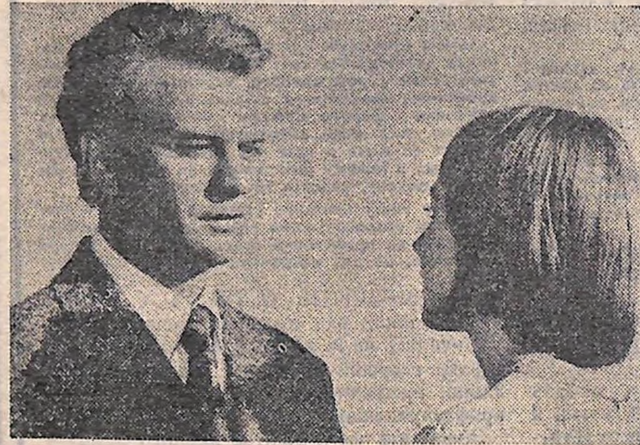
московського театру на Таганці О. По-роховичков та інші.

З цим фільмом перегукується і нова стрічка Рязької кіностудії «Світло в кінці тунелю» (режисер-постановник О. Бренч) про важкі будні чекістів наших днів. Напружений, сповнений небезпечних ситуацій сюжет картини, поставленої у тридцятилітньому детективно-пригодницькому жанрі, заповнює увагу глядача. У фільмі знялись актори: У. Пуїтіс, А. Азо, М. Крумнія, В. Осенев та інші.

І ще одна стрічка — кіностудії «Мосфільм» «Найгарячіший місяць» у постановці Юлія Карасіка.

Це розповідь про людей, захоплених у свою працю, про неперемінність боротьби за кмість сталі.

Проблема виконання заводом плану з внутрішньозаводської перетворюється у загальнодержавну. В ролі молодого робітника Віктора Лагуїна знімався Леонід Дьячков, образ сталевара старшого покоління Сартакова створив Іван Лапінков. Директора заводу Ратомського — колишнього сталевара, а зараз — Героя Соціалістичної Праці — грає Ігор Владіміров, головний режисер Ленінградського театру імені Леніна, А заголовний фільм, за словом режисера, «про шашки, яке приносить людині улюблена праця».

НА ФОТО: КАДР З ФІЛЬМУ «НАЙГАРЯЧІШИЙ МІСЯЦЬ».

Дружба ціниться найвище

Стоїть тиха, полуденна пора. Море, ввібравши в свої глибини гарячу потужність сонця, поволі повертає притишене тепло в лагідному хлопоті хвиль. Кожен, хто заходить до кімнати нашого КІДУ, мимоволі зупиняється перед цим полотном, зачудований. Не байдужий до нього і я. Але для мене це не просто пейзаж, не просто подарунок болгарських друзів. Картина нагадує літо, яке дало мені друга.

Звати його Даниєл. Як і я — він школяр. Мені — чотирнадцять, йому — дванадцять. А тоді нам було на два роки менше. Я разом з делегацією кидівців Кіровограда приїхав на екскурсію до Болгарії. В Толбухіні серед зустрічаючих звернув увагу на невеличкого хлопчика з густим кучерявим волоссям і прямим привітним поглядом голубих очей. Познайомившись, в мене через годину стали нерозлучними друзями. Нам настільки було добре разом, що Даниєл нізащо не хотів розлучатися. І коли так само гостинно мене прийняли в сім'ї Даниєла, оселя Ілієвих стала моєю рідною домівкою в Болгарії. Минали дні екскурсій по країні, я завжди

повертався сюди, на вулицю Димитрова, 14, де на мене вже чекали і гостинний прийом, і нетерплячі розпитування Даниєла. Ми часто ходили містом, його парками і скверами, горили про свої батьківщини, про справи ровесників. В один з таких днів поїхали до моря, в Балчик, милувалися його пейзажами. Швидко минули двадцять днів. Настав час розставання.

— Обов'язково, обов'язково приїжджай, Даниєл, в Кіровоград... — Приїду. Минув рік. І цього літа вже я зустрічав свого друга в рідному місті. Коли побачив його усмішку у вікні автобуса з гостями, здалося — немає щасливішої людини на світі від мене...

Не скінчилася наша дружба і тепер. Не остудили її ні відстань, ні час, ні те, що почуття свої зв'язуємо єдиному посереднику — аркушу паперу і конверту. Як і раніше, радіощі Даниєла — мої радіощі, мої успіхи — гордість друга. Дев'ятого вересня наша школа урочисто відзначила національне свято Болгарії. Я написав про це Даниєлу. А днями отримав листівку від нього. Він пише, що 7 листопада буде великим святом для його сім'ї, для трудового Толбухіна, для всього болгарського народу. Колись мені довелося читати, що друг в житті

— це найцінніший скарб. І хотілося б сказати спасибі тим, хто допоміг знайти друга. Уже тринадцять років працює в нашій школі клуб інтернаціональної дружби «Глобус». Всі роки очолює його Борис Іванович Федоров. З допомогою вчителя географії сотні учнів зав'язали міцну дружбу з ровесниками в союзних республіках, в Польщі, Чехословаччині, Угорщині, Югославії, Монголії, НДР. Про кожен край, де живуть і навчаються наші друзі, в кімнаті КІДУ оформлено куточок або стенд.

Але найцінніша дружба єднає нас із болгарськими ровесниками. Дванадцять років тому наша школа стала колективним членом товариства болгаро-радянської дружби. Щороку бувають у нас гості з братньої республіки, вступають ті, хто побував на екскурсії в країні троянд, влаштується виставки листів, що приїшли з-за Дунаю. По краплинці збираємо ми відомості про братній народ, його історію, побут, економіку, про дружбу, освячену кров'ю Шилки і визвольного походу 1944 року. Оформляємо все в стенди, альбоми, передаємо свої знання під час бесід, політінформацій жовтенькам і піонерам.

Я вже писав про це Даниєлу. А наступного літа сподівуюсь ще поїхати до Болгарії. Яка це буде радість! Отже, до зустрічі, друзі! До нової зустрічі, країно троянд!

Ю. СІВОКІНЬ,
учень 8 «Б» класу Кіровоградської середньої школи № 14.

ФУТБОЛ

На канікули — четвертими...

Команди груп підготовки вищої, першої і другої ліг класу «А» та дитячих юнацьких спортивних шкіл відділу народної освіти закінчили перший етап чемпіонату країни з футболу. Останній матч юні кіровоградці провели на своєму полі з полтавським «Колосом». В другій половині гри наші земляки двічі примушували полтавчан розпочинати гру з центра поля. Автором двох голів був Олександр Коцегін.

Вихованці «Зірки» в осінніх змаганнях набрали десять очок з вісімнадцяти можливих і займають четверте місце в третій зоні серед українських колективів. Очолюють турнірну таблицю футболісти спортивної школи-інтернату з міста Харкова.

Другий етап поєдинків розпочнеться у квітні 1975 року.

ШАШКИ

ПРИЗЕР НЕЗАДОВОЛЕНИЙ...

В Знам'янці відбувся шашковий турнір в залі спартакіади міст Кіровоградщини. Найбільш підготовленими виявились спортсмени Світловодська. Друге місце вибороли господарі майданчика, третє — кіровоградці.

Добре провели змагання судді турніру, голова обласної шашкової федерації Леонід Арсенійович Медведєв та відповідальний секретар Ганна Іванівна Майдукова.

Кіровоградців така прироза шокивала, звісно, не задовольняє. Невже в обласному центрі немає хороших майстрів? Але міський спорткомітет не приділяє належної уваги ком'юлективній команді, її підготовці до змагань. Красноонопний приклад цього, було те, що тільки за день перед турніром спішно почали збирати команду.

У минулому році команда виборола перше місце і перехідний кубок, бо тому передувало багато змагань — командних і особистих, на першій ДСТ «Спартак» та області. В цьому році такої підготовки, на жаль, не було. І результат відомий.

Назрів час збагатити подібні змагання введенням столиктових шашок — цю думку висловив капітан команд-учасників.

В. ХИТРУК,
кандидат у майстри спорту.

РУЧНИЙ М'ЯЧ

Як завжди — „Авангард“ попереду

Спортивний зал Олександрійської СШ № 1 був ареною поєдинків гандболістів. Тут проходили змагання з ручного м'яча результати яких входять до заліку обласної спартакіади міст. Без жодної поразки провели всі зустрічі жінки «Авангарду» та чоловіки «Буревісника», які захистили спортивну честь обласного центру. На другому місці команди Знам'янки, на третьому — Олександрії.

ПОГОДА

Вдень, 12 листопада, по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, можливі невеличкі дощі. Вітер південно-західний, 7-10 метрів на секунду. Температура повітря по області 3-8, по місту — 5-7 градусів тепла.

ШАЛЕНИЙ СВІТ ШЕ РЕКОРД...

Автор Кен Доул, з британського телебачення, поставив світовий рекорд і був вписаний у так звану «Книгу рекордів Гіннеса». До

цього реєстру, як відомо, вписують найрізноманітніші ексценотичні і курйозні рекорди, поставлені жителями Великої Британії. Попий рекордсмен, виступаючи з концертом на сцені ліверпульського театру «Ройал корт», зміг без зупинки протягом трьох годин випалити двісті анекдотів. Ну що ж, рекорд — реклама, а без реклами на Заході не проживеш.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 35. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ІКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

12 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіокова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Тобі, юність». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. Концерт, присвячений Дню радянської мліції. (М). 15.35 — «Лісовий годинник». Лялькова вистава. (Харків). 16.30 — «Підкорена глибина». (Львів). 17.00 — Кольорове телебачення. «Приходь, казко». (М). 17.30 — «Людина і закон». (М). 18.00 — «Клуб ділових зустрічей». (Кіровоград). 18.30 — Кольорове телебачення. Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Збірна ЧССР — збірна Швейції. (Чехословаччина). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «У добру путь». (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.15 — Кольорове телебачення. «Поєзін». (К). 16.00 — М. О. Шолохов. «Проза воєнних років». (М). 17.00 — «Пісні рідного краю». (Дніпропетровськ). 18.00 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Донецьк). 18.15 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — «Подвиг — 30 років». (Запоріжжя). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Кают-компанія «Глобус». (Одеса). 20.15 — «Телешкола механізатора». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Урюм-ріка». 2 серія. (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

13 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіокова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «У добру путь». (М). 16.10 — Наш огляд. «Резерви на службу виробництва». (Херсон). 16.45 — «Піонерський каледескоп». (Харків). 17.30 — «На ознаменування 30-річчя Перемоги». (Дніпропетровськ). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.10 — Оголошення. (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «Веселі нотки». (М). 18.30 — Кольорове телебачення. На запитання телеглядачів відповідає член-кореспондент АП СРСР В. Г. Афанасьєв. (М). 19.10 — Телевізійний художній фільм «Таня». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Телевізійний музичний фільм «Скрипка Л. Копака». (М). 22.35 — «Першість світу з шахів». (М). 22.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.40 — «Ми знайомимось з природою». (М). 17.00 — «Шапка сьогодні». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. «Умілі руки». (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Для юнацтва. «Честь змолоду». (К). 19.30 — Тележурнал. «Старт». (К). 20.30 — «В ім'я миру». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Урюм-ріка». 3-я серія. (К). 22.40 — Вечірні новини.

14 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіокова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Таня». Телевізійний художній фільм. (М). 16.00 — «Російська мова». (М). 16.45 — «Шахова школа». (М). 17.15 — Кольорове телебачення. «Книга у твоєму житті». Поезія М. Светлова. (М). 18.00 — «Трудовий екзамєн складено». (Кіровоград). 18.30 — «Гра, мій баяне». (М). 19.00 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. «Пісні про БМ». (Ленінград). 19.45 — Кольорове телебачення. «До 50-річчя утворення Туркменської РСР і утворення Компартії Туркменстану. Програма Туркменського телебачення. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Документальний екран». (М). 22.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіокова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Таня». Телевізійний художній фільм. (М). 15.30 — Наша візія. (К). 15.35 — Для дітей. «Сонечко». (Одеса). 16.05 — «Сільські обрії». (Львів). 16.35 — «Республіканська фізико-математична школа». (К). 17.05 — Для дітей. «Потанич». Лялькова вистава. (К). 18.00 — «Слава робочим рукам». (К). 18.30 — Для школярів. «Клуб трьох квітів». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Урюм-ріка». 4-а серія. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.